

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 27 lutego 1987 r.

Nr 6

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 32 — z dnia 19 lutego 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej instytucji artystycznych 53
- 33 — z dnia 20 lutego 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin oraz rozporządzenie w sprawie waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych wypłacanych rolnikom indywidualnym i członkom ich rodzin oraz wysokości składki na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników 53

ROZPORZĄDZENIA:

- 34 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1987 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego 55
- 35 — Ministra Finansów z dnia 2 lutego 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie podatków obrotowego i dochodowego od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej 56
- 36 — Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 18 lutego 1987 r. w sprawie wielkości powierzchni przeznaczonej pod uprawy maku i konopi w 1987 r. prowadzone na podstawie umów kontraktacji oraz w sprawie rejonizacji tych upraw 67
- 37 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 lutego 1987 r. w sprawie sposobu i czasu przechowywania dokumentacji zlikwidowanych organizacji spółdzielczych 68

32

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 1987 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej instytucji artystycznych.

Na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 28 grudnia 1984 r. o instytucjach artystycznych (Dz. U. Nr 60, poz. 304) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 marca 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej instytucji artystycznych (Dz. U. Nr 17, poz. 70 i Nr 61, poz. 320) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 20 w ust. 1 po wyrazach: „z Ministrem Finansów” przecinek zastępuje się kropką, a pozostałą treść skreśla się,

2) § 32 skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1987 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

33

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1987 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin oraz rozporządzenie w sprawie waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych wypłacanych rolnikom indywidualnym i członkom ich rodzin oraz wysokości składki na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników.

Na podstawie art. 9, art. 15 ust. 6 i 7, art. 43 ust. 3 pkt 1, art. 46, art. 47 ust. 3 i art. 61 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 268, z 1984 r. Nr 52, poz. 269 i z 1986 r. Nr 42, poz. 202) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidual-

nych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 21, poz. 94, Nr 62, poz. 283 i Nr 73, poz. 323, z 1985 r. Nr 13, poz. 54 i z 1986 r. Nr 2, poz. 13) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 skreśla się;

2) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 2.

Ewidencja wartości produktów rolnych”;

3) w § 5 skreśla się ust. 4 i 5;

4) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. Lata, w których wartość sprzedanych produktów rolnych była niższa od wymaganej, jeżeli spowodowane to było klęską żywiołową, wypadkiem losowym lub innymi okolicznościami niezależnymi od rolnika, zalicza się do okresu sprzedaży produktów rolnych, od którego zależy prawo do emerytury lub renty, w wymiarze nie większym niż:

1) 5 lat — do okresu, od którego zależy prawo do emerytury,

2) 1 rok — do okresu, od którego zależy prawo do renty inwalidzkiej.”;

5) § 13 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. Obniżenie wartości przekazywanego gospodarstwa rolnego uważa się za niezależne od rolnika, jeżeli nastąpiło wskutek:

1) klęski żywiołowej lub wypadku losowego,
2) wywłaszczenia, scalenia gruntów albo innych czynności organów państwowych podjętych z urzędu,

3) nieodpłatnego przekazania na rzecz Państwa części gospodarstwa rolnego.”;

6) § 21 i § 22 skreśla się;

7) § 25 otrzymuje brzmienie:

„§ 25. W rocznym planie Funduszu Ubezpieczenia Społecznego Rolników, zwanego dalej „Funduszem”, określa się:

1) środki finansowe niezbędne do pokrycia wydatków określonych w art. 42 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 268, z 1984 r. Nr 52, poz. 269 i z 1986 r. Nr 42, poz. 202), zwanej dalej „ustawą”;

2) kwotę wpływów ze składek rolników niezbędną do pokrycia 1/3 wydatków, o których mowa w pkt 1,

3) wysokość dotacji z budżetu państwa niezbędnej do pokrycia wydatków Funduszu nie pokrytych ze składek rolników.”;

8) po § 25 dodaje się § 25a w brzmieniu:

„§ 25a. 1. Przy ustalaniu planu Funduszu uwzględnia się stan środków z roku ubiegłego.

2. Jeżeli wpływy ze składek w roku ubiegłym były wyższe od 1/3 wydatków Funduszu, kwotę nadwyżki uwzględnia się przy wymiarze składek na rok następny.

3. Jeżeli wpływy ze składek w roku ubiegłym były niższe od 1/3 wydatków Funduszu, kwotę brakującą uwzględnia się przy wymiarze składek na rok następny.”;

9) po § 26 dodaje się § 26a i § 26b w brzmieniu:

„§ 26a. 1. Kwota wpływów ze składek rolników, o której mowa w § 25 pkt 2, jest pokrywana:

1) w 45% składkami ustalonymi od liczby osób podlegających ubezpieczeniu,

2) w 55% składkami od:

a) liczby hektarów przeliczeniowych.

b) wysokości dochodu szacunkowego z działów specjalnych, nie wchodzących w skład gospodarstw rolnych.

2. Udział kwoty składek obliczonych od hektarów przeliczeniowych oraz od dochodu szacunkowego z działów specjalnych w ogólnej kwocie składek, o której mowa w ust. 1 pkt 2, określa się proporcjonalnie do liczby osób podlegających ubezpieczeniu z tytułu pracy:

1) w gospodarstwach rolnych,

2) w działach specjalnych

w stosunku do ogólnej liczby osób podlegających ubezpieczeniu w myśl ustawy.

§ 26b. 1. Wysokość rocznej składki od:

1) jednej osoby podlegającej ubezpieczeniu,

2) jednego hektara przeliczeniowego,

3) wysokości dochodu szacunkowego z działu specjalnego

oblicza się według zasad określonych w ust. 2—5.

2. Wysokość składki od jednej osoby oblicza się przez podzielenie kwoty ustalonej w myśl § 26a ust. 1 pkt 1 przez ogólną liczbę osób podlegających ubezpieczeniu społecznemu w myśl ustawy.

3. Wysokość składki od jednego hektara przeliczeniowego oblicza się przez podzielenie kwoty ustalonej w myśl § 26a ust. 1 pkt 2 lit. a) i ust. 2' przez ogólną liczbę hektarów przeliczeniowych.

4. Wysokość składki od dochodu szacunkowego z działu specjalnego oblicza się przy zastosowaniu procentu wyrażającego stosunek kwoty ustalonej w myśl § 26a ust. 1 pkt 2 lit. b) i ust. 2 do rocznej globalnej kwoty dochodu szacunkowego uzyskanego w działach specjalnych nie wchodzących w skład gospodarstw rolnych.

5. Ogólną liczbę osób podlegających ubezpieczeniu społecznemu w gospodarstwach rolnych oraz w działach specjalnych, ogólną liczbę hektarów przeliczeniowych oraz roczną globalną kwotę dochodu szacunkowego, przyjmuje się według stanu z roku ubiegłego.

6. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w terminie do dnia 31 października każdego roku ogłasza w Monitorze Polskim wysokość składek na rok następny.”;

10) w § 27:

a) skreśla się ust. 1 i 5;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przy wymiarze składek z działów specjalnych stosuje się odpowiednio normy dochodu szacunkowego określone w przepisach o podatku rolnym”.

§ 2. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1986 r. w sprawie waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych wypłacanych rolnikom indywidualnym i członkom ich rodzin oraz wysokości składki na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników (Dz. U. Nr 2, poz. 13) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule rozporządzenia skreśla się wyrazy: „oraz wysokości składki na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników”;
- 2) w § 1 skreśla się ust. 2;
- 3) w § 2:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Waloryzacji emerytur i rent inwalidzkich dokonuje się w następujący sposób:

- 1) podstawową wysokość emerytur i rent inwalidzkich podwyższa się, z zastrzeżeniem ust. 2a, odpowiednio do podwyższenia najniższej emerytury pracowniczej — każdorazowo z dniem podwyższenia tej emerytury,
- 2) kwoty stanowiące zwiększenie wysokości emerytur i rent z tytułu:
 - a) wartości sprzedanych produktów rolnych,
 - b) wartości przekazanych Państwu gruntów, sadów, krzewów owocowych i innych plantacji, lasów oraz budynków,
 - c) zrzeczenia się prawa do bezpłatnego korzystania z lokalu mieszkalnego i pomieszczeń gospodarczych
 podwyższa się o taki procent, o jaki wzro-

śły ceny skupu produktów rolnych w roku poprzedzającym rok waloryzacji w stosunku do roku ubiegłego.”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Podstawową wysokość emerytur i rent inwalidzkich, o której mowa w ust. 1 pkt 1, waloryzuje się w 1987 r. przez podwyższenie jej o 20%.”;

c) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Waloryzacji podlega kwota emerytury lub renty wypłacana na ostatni dzień lutego danego roku.”;

4) § 10 skreśla się.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1983 r. w sprawie wysokości składki na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników (Dz. U. Nr 73, poz. 323).

§ 4. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ogłosił w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

34

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1987 r.

w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego.

Na podstawie art. 66 § 3 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 116, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i Nr 45, poz. 291, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1985 r. Nr 23, poz. 100 oraz z 1986 r. Nr 39, poz. 193) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uprawnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego nadaje się funkcjonariuszom następujących organów:

- 1) Państwowej Inspekcji Sanitarnej,
- 2) Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska oraz terenowych organów administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony środowiska, gospodarki wodnej i geologii,
- 3) Straży Ochrony Przyrody,
- 4) Państwowej Inspekcji Handlowej,
- 5) administracji żegluga śródlądowej,
- 6) zarządów i służb dróg publicznych,
- 7) ochrony kolei,
- 8) inspekcji sanitarnej PKP,
- 9) Inspekcji Gospodarki Samochodowej,
- 10) ochrony przeciwpożarowej,
- 11) inspekcji sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,

- 12) ochrony granic,
- 13) państwowego nadzoru budowlanego,
- 14) administracji państwowej do spraw gospodarki energetycznej,
- 15) służby weterynaryjnej,
- 16) administracji w sprawach melioracji wodnych i zaopatrzenia rolnictwa i wsi w wodę,
- 17) Państwowej Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych,
- 18) administracji lasów państwowych i parków narodowych,
- 19) administracji w sprawach normalizacji, miar, probierstwa i jakości,
- 20) miejskiej służby porządkowej.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1971 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 35, poz. 308, z 1982 r. Nr 13, poz. 106, z 1984 r. Nr 2, poz. 7 i Nr 58, poz. 301).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner